ప్రత్యేక సంచిక

సంపుటి : 1
సంచిక : 12
రు. 20/-లు
తెనాలి

1993-2013 నడుస్తున్న చరిత్ర

తెలుగుజాతి పత్రిక

అమ్మనుడి

ఫిబ్రవరి 2016

అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవ శుభాకాంక్షలు

ఢాకాలో మాతృభాషకై జరిగిన పోరాటంలో
1952 ఫిబ్రవరి 21న కాల్పులకు బలైన వీరుల స్మారక చిహ్నాలు...

దేశభాషాభిమానము తోడిదే దేశాభిమానము. ఏ కులము వారైనా, ఏ మతము వారైనా, ఏ దర్జా వారైనా తెలుగు మాతృభాషగా గల వారందరూ ఒక్క సంఘము వారనిన్ని, సంఘములోని వారందరూ అభివృద్ధి పొందితేనే కాని, సంఘము అభివృద్ధి పొందదనిన్ని, ఎవరు వెనుకబడ్డా సంఘఃమునకు నష్టమే అనిన్ని, ఎవరు త్రికరణశుద్ధిగా భావిస్తారో వారే దేశాభిమానము గలవారని చెప్పవలెను. స్వాభిమానము లేని వారికి స్వాతంత్ర్య వాంఛ పుట్టదు....

తెలుగువారికి పండిత పామర సామాన్యమైన దేశభాష కలదు. ప్రజాస్వామిక పరిపాలనము నిర్వహించడమునకు తగినవారుగా తెలుగువారిని తర్బీయత్ చేసే సంస్థలను స్థాపించాలి.

అన్ని విద్యలూ తెలుగువారికి నేర్పడమునకు తెలుగే తగిన సాధనము.

– గిడుగు రామమూర్తి

(సుమారు 80 ఏళ్ళ క్రితం తెనుగు పత్రికల సంపాదకులకు లేఖ నుండి)

రచనలకు, ఉత్తరాలకు

డాక్టర్ సామల రమేష్‌బాబు,

సంపాదకుడు, **అమ్మనుడి,**

జి-2, శ్రీ వాయుపుత్ర రెసిడెన్సీ, హిందీ కళాశాల వీధి, మాచవరం, విజయవాడ-520004. e-mail : ammanudi@gmail.com

దూరవాణి: కార్యాలయం : *0866-2439466*

సంపాదకుడు : *9848016136*

పత్రికలో రచయితలు వ్యక్తం చేసే అభిప్రాయాలు వారి స్వంతం. వారితో పత్రిక యాజమాన్యం, సంపాదకుడు ఏకీభవించవలసిన అవసరం లేదు.

'యునెస్కో' అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవంగా 1952 ఫిబ్రవరి 21ని ప్రకటించడానికి కారణం - ఢాకాలో మాతృభాష కోసం జరిగిన ఉద్యమంలో నలుగురు యువకులు అసువులు కోల్పోయిన రోజు అది. ఆ బలిదానానికి చెరగని గుర్తుగా ఢాకాలో నిర్మించిన జ్ఞాపక చిహ్నం ఇది. ఢాకా విశ్వవిద్యాలయంలో రంగుల గ్రానైట్‌తో చిత్రించిన ఆ అమరవీరుల రూపాలివి. బంగ్లాదేశ్‌లో తెలుగువారి ఆచూకీ కోసం తెలుగువాణి ప్రముఖ కార్యకర్తలు డిసెంబరు నెలలో అక్కడ పర్యటించిన సందర్భంగా తీసిన చిత్రాలివి....

లోపలి పుటలలో....

సంపాదక హృదయం : అమ్మనుడితోనే అభివృద్ధి -7

మాతృభాషా దినోత్సవ సందేశాలు : **-యునెస్కో డైరెక్టర్** -9

అమ్మనుడి : భాషా సంక్షోభం-ప్రపంచీకరణ **-డా॥గారపాటి ఉమామహేశ్వరరావు** -12

బోధనా మాధ్యమం : ఆంగ్లం ముఖ్యమే కానీ... **-ఎడమ శ్రీనివాసరెడ్డి** -15

ఎల్లలకు ఆవల : గుజరాతులో తెలుగువాడు అప్పుడు, ఇప్పుడు, రేపు **-పాలెపు బుచ్చిబాబు** -18

అమ్మనుడి : తెలుగే వెలుగై ఎదగాలి **-డా॥అద్దంకి శ్రీనివాస్** -19

ఎల్లలకు ఆవల : టిటాగఢ్‌లో తెలుగువారు **-అంకం శ్యామల** -22

ఎల్లలకు ఆవల : మొరసునాడు తెలుగువారి బతుకులు **-రామక్కగారి సుమ** -23

ఎల్లలకు ఆవల : 'తొండనాడు'లో తెలుగు **-ఓట్ర పురుసోత్తం** -24

పిట్టచూపు : తమిళనాట తెలుగువారి ప్రాభవంపై విద్వేషం **-చలసాని నరేంద్ర** -25

ప్రదర్శన కోసం : తెలుగుతల్లి మనోవేదన (ఏకపాత్రాభినయం) **-ప్రజాసాహితి నాగరాజు** -27

తెనుగులెంక సూక్తులు-7 : **-నాగభైరవ ఆదినారాయణ** -29

ముఖచిత్రం : బంగ్లాదేశ్‌లో తెలుగు మాట, ఆట, పాట **-ఆర్.ఎం.ఉమామహేశ్వరరావు** -30

బంగ్లాదేశ్‌లోని మీవాళ్ళం..మీతోటి తెలుగువాళ్ళం **-పెరుగు మిఖా** -32

సాహితీరంగం : కాలంతోపాటు ప్రయాణం చేస్తున్న తెలుగు కథ **-డా॥మధురాంతకం నరేంద్ర** -35

తెలుగమ్మ ఒడిలో బౌద్ధం : మరుగునపడని మానవీయ నిధి **-డా॥బొర్రా గోవర్ధన్** -37

మనసులో మాట : వారసత్వం.. మన సత్వం **-డా॥వావిలాల సుబ్బారావు** -40

గిరిజన భాషలు : సవరభాష **డా॥అల్లంసెట్టి చంద్రశేఖరరావు** -42

సాహితీరంగ వార్తలు : ప్రరసం స్వర్ణోత్సవ వేడుకలు **-డా॥బీరం సుందరరావు** -44

14 ఏళ్ళపాప వ్రాసిన కథ : దైవం మానవ రూపేణా... **-టి.కుసుమసాయి సుందరీరాణి** -46

దేశ భాషలు : దేశభాషల పట్ల నాయకుల చిన్నచూపు **-దుగ్గిరాల రాజశేఖర్** -48

పర్యావరణం : భూతాపాన్ని తగ్గించడానికి ఒప్పందం కుదిరింది **-శ్రీ సంకేపల్లి నాగేంద్రశర్మ** -50

జనవాణి : -52

పాండెనాడు కథ : తలువు **కీ.రాజనారాయణన్** -53

ఆదర్శం : కాకినాడలో రెండు రోజుల పిల్లల పండుగ -56

నివాళి: కరణం బాలసుబ్రహ్మణ్య పిళ్లై, డా॥అద్దేపల్లి -58

కవితలు

అగాధంలోంచి.... **-వెలుగు వెంకట సుబ్బారావు** -11

తల్లినుడి తెలుగును కాపాడుకుందాం.... **-డా॥మలయశ్రీ** -14

అక్షరాలు-ఆయుధాలు.... **-శివ్** -26

రాజకీయ పార్టీ!..... **కలిమిశ్రీ** -28

మథన విధానాన్ని బట్టి.... **-డా॥సి.నారాయణరెడ్డి** -34

పిరికిచెట్టు.... **-గుర్రాల రమణయ్య** -36

మాతృభాష..... **-డా॥ఎన్.గోపి** -39

గుండె దిటవుతో అలలపై నడవండి.... **-డా॥కత్తి పద్మారావు** -49

కైసేత-ముఖచిత్రం : **కలిమిశ్రీ** రేఖాచిత్రాలు : **బాలి** పకపకలు : **సరసి**

తెలుగుజాతి పత్రిక

అమ్మనుడి

మాసపత్రిక

• నుడి • నాడు • నెనరు

సంపాదకుడు **డా॥ సామల రమేష్‌బాబు**

శాలివాహన శకం 1937 : మన్మథనామ సంవత్సర పుష్య మాసము ***(తైందాపి)** బహుళ అష్టమి సోమవారము నుండి మాఘ ***(వేగాపి)** బహుళ షష్టి సోమవారము వరకు

* **తైందాపి** * **వేగాపి** : తెలుగు నెలలు

చందా వివరాలు

		వ్యక్తులకు	సంస్థలకు	విదేశీయులకు
శాశ్వత చందా	:	రూ.5000	రూ.7500	--
6 సం॥	:	రూ.1000	రూ.1500	150 డాలర్లు
3 సం॥	:	రూ. 600	రూ.1000	75 డాలర్లు
1 సం॥	:	రూ. 240	రూ. 400	25 డాలర్లు

ఎం.ఓ. లేదా తెనాలిలో చెల్లునట్లు బ్యాంకు డి.డి.ని **'అమ్మనుడి'** పేర పంపాలి. చెక్కు పంపేట్లయితే దయచేసి అదనంగా రు.30 లు చేర్చి పంపండి.

ఆన్‌లైన్ ద్వారా చందాను పంపేవారు NEFT / RTGS ద్వారా **'అమ్మనుడి'**-యాక్సిస్ బ్యాంకు, తెనాలి శాఖకు పంపాలి.

AMMA NUDI - AXIS BANK, TENALI

అక్కౌంట్ నెం. **915020010550189**

IFSC Code : UTIB0000556

ఆన్‌లైన్‌లో చందాను పంపినవారు, ఆ వెంటనే దయతో - చిరునామా, ఫోన్ నెం. తదితర వివరాలను జాబుద్వారాగాని, ఫోన్ మెసేజి ద్వారాగాని తెలుపగలరు.

చందాలు పంపడం, దానికి సంబంధించిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు చిరునామా

డా॥ సామల లక్ష్మణబాబు, ప్రచురణకర్త, 'అమ్మనుడి' 8-386, జీవక భవనం, అంగలకుదురు పోస్టు, **తెనాలి** గుంటూరు జిల్లా - 522 211. ఫోన్ : 9440448244

ఇ-మెయిల్ : ammanudi@gmail.com

చందాదారులు కోరినట్లయితే ఆన్‌లైన్‌లో కూడా పత్రికను పంపగలము. ఇందుకోసం మీ ఇ-మెయిల్ ఐడిని తప్పక తెలుపగలరు.

చందాదారులకు సూచనలు

1. చందా కాలం ముగింపు తేదీ - పత్రిక కవరుమీద మీ చిరునామా పై భాగంలోనే ఉంటుంది. గమనించండి.
2. చందా పూర్తయ్యేందుకు ఒక నెల ముందే దయచేసి మీ చందాను పంపించండి.
3. మీ ఇంటి నెంబరు, పోస్టాఫీసు పిన్‌కోడ్ నెంబరు తదితర పూర్తివివరాలను మీ చిరునామాలో తెలియపరచాలి. మీ ఫోన్ నెంబరును, వుంటే మీ మెయిల్ ఐడి ని తెలపాలి.
4. మీ చిరునామా మారినట్లయితే దయచేసి వెంటనే తెలియజేయండి.

చందాదారులుగా చేరండి! చేర్పించండి!!

ఈ సంచికతో 'అమ్మనుడి' ఇప్పటికి 12 సంచికలు వచ్చాయి. చదువరుల నుండి అభినందనలను అందుకొంటున్నాం. ప్రోత్సహిస్తున్న అందరికీ ధన్యవాదాలు.

❊ అమ్మనుడి పత్రికను ప్రతినెల పోస్టులో పొందటానికి చందాదారులుగా చేరవలసిందే. బయట పత్రికలు అమ్మే స్టాల్స్‌లో ఈ పత్రిక లభించదు. చందాదారులకు మాత్రమే పంపిస్తాము.

❊ చందాల మీద ఆధారపడే ఈ పత్రికను నడుపవలసి ఉంది. అందువల్ల ఈ పత్రికలోని అంశాలు మీకు నచ్చినట్లయితే దయచేసి మీరు చందాదారులుగా చేరి/కొనసాగుతూ మీ మిత్రులను కూడా చేర్పించండి. పత్రికను ఆర్థికంగా శక్తివంతం చేయండి.

❊ ఇంతవరకు పత్రిక పరిచయం లేనివారికి కోరినచో ఒక సంచికను ఉచితంగా పంపగలము. వారి చిరునామా, ఫోన్ నెంబరు తెలియజేయండి.

'నడుస్తున్నచరిత్ర' చందాదారులకు...

'అమ్మనుడి' పత్రిక ఇంతకు ముందున్న నడుస్తున్న చరిత్ర ఆశయాదర్శాలతో వస్తున్నదే. కానీ పత్రికను **'తెలుగుజాతి'** ట్రస్టు ప్రచురిస్తున్నది. అయినా, కొందరి విజ్ఞప్తి మేరకు నడుస్తున్న చరిత్రకు చందాలు మిగిలివున్న వారికి కూడా వారి చందా సొమ్ముకు సరిపడా **'అమ్మనుడి'** పత్రికను పంపించాలని తెలుగుజాతి ట్రస్టు నిర్ణయించింది. కనుక ప్రతివారికి వారి చందా సొమ్ము ఇప్పుడు **'అమ్మనుడి'** చందా వివరాల ప్రకారం ఎప్పటి వరకూ సరిపోతుందో - పత్రికను పెట్టి పంపే కవరుపై చిరునామా పైన ముద్రించి వుంటుంది. దానిని చూచుకొని, దయచేసి సకాలంలో **'అమ్మనుడి'** చందాను పంపించి పత్రికకు మీ మద్దతును కొనసాగించ గోరుతున్నాము.

నడుస్తున్న చరిత్ర శాశ్వత చందాదారులకు

'నడుస్తున్నచరిత్ర'కు రు.1000/-లు చెల్లించి, శాశ్వత చందాదారులుగా చేరినవారు 'అమ్మనుడి' పత్రికకు శాశ్వత చందా రు.5000/-లకు గాను రు.4000/- లు మాత్రం పంపి కొత్తగా రశీదు పొంద ప్రార్థన. 'అమ్మనుడి'కి శాశ్వత చందాదారులుగా కొనసాగలేని వారు సాధారణ చందాదారుగా చేరి పత్రికను తెప్పించుకోవచ్చును. దయచేసి సహకరించగోరుతున్నాము.

శ్రీ నెమ్మాని వెంకటరమణయ్య, తిరుపతి ఫోన్ :94926 55144

లోగడ 'నడుస్తున్న చరిత్ర'ను ఇప్పుడు 'అమ్మనుడి'ని అమితంగా అభిమానించే శ్రీ నెమ్మాని వెంకటరమణయ్య గారు నిబద్ధత కలిగిన తెలుగు పండితులు. వీరి స్వగ్రామం చిత్తూరు జిల్లా మదనపల్లి దగ్గర గల ముదివేడు గ్రామం. నెల్లూరు, చెన్నయ్, తిరుపతిలలో విద్యాభ్యాసం చేసి తెలుగు లెక్చరరుగా శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వ విద్యాలయంలో ఉద్యోగ విరమణ చేశారు. ఇప్పుడు 82 ఏళ్ళ వయసులో హైదరాబాదులో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు. పద్యం పట్ల మక్కువ, పద్య రచనపై పట్టు కలిగిన రమణయ్య గారు కొన్ని రచనలు చేశారు. తమ గురించి ఎక్కువగా రాయడానికి ఒప్పుకోని ఈ వినమ్రపండితవర్యులు తెలుగు భాషోద్యమానికి పూర్తి ప్రోత్సాహాన్నిస్తున్నారు. తెలుగుజాతి ట్రస్టు స్థాపన చేసినందుకు ఎంతో సంతోషిస్తూ 'ప్రోత్సాహకులు'గా విరాళం రు.10,000/-లు అందజేశారు.

శ్రీ సడ్లపల్లె చిదంబరరెడ్డి, హిందూపురం ఫోన్ :94400 73636

కవి, రచయిత, వ్యవసాయ జీవితంలో ఓడిన రైతుబిడ్డ. రాయలసీమ రైతు సమస్యల మీద అక్కడి ప్రజల సజీవ ప్రాంతీయ యాసలో అనేక కవితలు, కథలు వ్రాశారు, వ్రాస్తున్నారు. తెలుగు ఉపాధ్యాయునిగా ఉద్యోగ విరమణ చేసిన చిదంబరరెడ్డిగారు ఇప్పుడు అంతర్జాల పత్రికలలో ఎక్కువగా వ్రాస్తున్నారు. నడుస్తున్న చరిత్రలో, అమ్మనుడిలో వీరి కథలు వచ్చాయి. 1952లో స్వాతంత్ర్యదినోత్సవం నాడు పుట్టిన వీరు ఆధిపత్య వాదాన్ని వ్యతిరేకించడంతోపాటు తన నేలను ప్రజలను అమితంగా ప్రేమించి, స్థానిక భాషా పదజాలానికి గౌరవం తేవడమనే ఆశయంతో రచనలు చేస్తున్నారు. భావనా పల్లవం, దృశ్య ప్రవాహం, అనే కవితా సంపుటాలను, ఇసక, కొల్లబోయిన పల్లె అనే కథా సంపుటాలను వెలువరించారు. ఇంకా కొన్ని ప్రచురణకు సిద్ధమవుతున్నాయి. వీరి కవితలు చాలా పురస్కారాలు పొందాయి. ప్రోత్సాహకులుగా రు.10,000/-లు తెలుగుజాతి ట్రస్టుకు విరాళం ఇచ్చారు.

(52వ పుట కూడా చూడండి) ❊

తెలుగుజాతి (ట్రస్టు) విన్నపం

'నడుస్తున్న చరిత్ర' ప్రోత్సాహంతో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనే కాక, పొరుగు రాష్ట్రాల్లోనూ నివసిస్తున్న తెలుగువారి శ్రేయస్సుకు, తెలుగు భాషోద్యమ నిర్మాణానికి కృషి జరిగింది. దానినే ఇప్పుడు **అమ్మనుడి** కొనసాగిస్తున్నది. దక్షిణ భారతదేశమంతటా చిక్కగా అల్లుకొని, మొత్తం దేశంలోనేకాక, అనేక ఇతర దేశాల్లో కూడా భాషా సాంస్కృతిక మూలాలను విస్తరించుకొనివున్న తెలుగుజాతిలో చైతన్యాన్ని పెంపొందించి, వారిలో సంఘీభావాన్ని, భావసమైక్యతను బలపరచవలసిన అక్కరను గుర్తించిన కొందరు కార్యకర్తలు అందుకోసం పనిచేస్తున్నారు. ఇందుకు తగ్గవిధంగా ఇంకా సమగ్రంగా, బలంగా ఒక పత్రికను, దానితోపాటు కొన్ని పుస్తకాలను ప్రచురించవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. పరిశోధన, శిక్షణ కార్యక్రమాల్ని కూడా చేపట్టవలసివుంది. ఇందుకోసం ఇప్పుడు 'తెలుగుజాతి' పేరిట ఒక ట్రస్టును నమోదు చేయించాము. (92/2014). తెలుగు 'అమ్మనుడి"గా కలిగినవారు ఎక్కడ నివసిస్తున్నా, వారి శ్రేయస్సు కోసం ఈ సంస్థ పనిచేస్తుంది.

2015 మార్చి నుంచి అమ్మనుడి పత్రికను ప్రచురిస్తున్నాము. పుస్తకాల ప్రచురణ కార్యక్రమంలో భాగంగా తొలుత స.వెం.రమేశ్ వ్యాసాల సంకలనం **'ఎల్లలు లేని తెలుగు'**ను విడుదల చేశాము. త్వరలో మరికొన్ని ప్రత్యేకమైన పుస్తకాలను వెలువరించ బోతున్నాము. ఈ ట్రస్టును బలమైన పునాదులపై, తగినన్ని వనరులతో ఏర్పరచటానికి మీ అందరి చేయూత కావాలి. ట్రస్టు నిర్మాణంలో తోడ్పడాలని విన్నవిస్తున్నాము.

ట్రస్టుకు విరాళాలనిచ్చి తోడ్పడ గోరుతున్నాము.

రాజ పోషకులురు. 1,00,000/-లు	పోషకులు రు. 25,000/-లు
విశిష్ట పోషకులు రు. 50,000/-లు	ప్రోత్సాహకులు రు. 10,000/-లు

దాత ఫోటోను, క్లుప్తంగా పరిచయాన్ని **'అమ్మనుడి'** పత్రికలో ప్రచురిస్తాము.పత్రికను, ట్రస్టు ప్రచురించే పుస్తకాలను ఉచితంగా పంపిస్తాము.

సొమ్మును చెక్ / డ్రాఫ్టుగా / ఆన్‌లైన్‌లో 'TELUGUJAATHI' పేర పంపాలి. యాక్సిస్ బ్యాంక్, సికిందరాబాదు.

అకౌంట్ నెం. 914020020387880 I.F.C.Code : UTIB0000068

డా॥ సామల రమేష్‌బాబు, మేనేజింగ్ ట్రస్టీ, 9848016136 ట్రస్టీలు : **పారుపల్లి కోదండరామయ్య** 9505298565, **డా॥వెన్నిసెట్టి సింగారావు** 9393015584, **స.వెం.రమేశ్** 8500548142, **సామల లక్ష్మణబాబు** 9440448244

తెలుగు భాషోద్యమ సమాఖ్య

అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవం-2016

పిలుపు

2003 ఫిబ్రవరి 21 అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవం నాడు 'తెలుగు భాషాద్యమ సమాఖ్యను స్థాపించడంతో తెలుగునేలపై భాషోద్యమ స్ఫూర్తి వెల్లివెరిసింది. తెలుగు భాషోద్యమ సమాఖ్య ప్రభుత్వాన్ని అనేక సమస్యలపై నిగ్గదీసి ఫలితాలను రాబట్టింది. 1 నుండి 10వ తరగతి వరకు తెలుగును ఒక సబ్జెక్టుగా తప్పనిసరి చేసిన జి.ఒ. 86(2003), తెలుగుకు మంత్రిత్వశాఖను ఏర్పాటుచేసిన జి.ఒ.ఎం. 909 (2013)లతో సహా ఎన్నో కీలక నిర్ణయాలను మార్పులను రాబట్టింది. తెలుగువారిలో మాతృభాషను రక్షించుకోవాలన్న ఆలోచనను నింపింది. ఆ స్ఫూర్తితో రచయితల సంఘాలు, ఉపాధ్యాయ సంఘాలు కూడా ముందుకు వచ్చాయి.

అయితే గత పన్నెండేళ్ళలో ప్రభుత్వాలు మరింతగా తెలుగును అణచివేయడానికి పూనుకొన్నట్లుగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. ప్రభుత్వ నేతలు ఏమాత్రం పట్టని తీరులో వ్యవహరిస్తున్నారు. విద్య, పరిపాలనా రంగాలలో భాషను కాపాడుకొనేందుకు, భాషను అభివృద్ధి చేసుకొనేందుకు పెద్ద ఎత్తున ఉద్యమించక తప్పదు.

సమాఖ్య ఉద్యమం వల్ల తెలుగుకు ప్రత్యేక మంత్రిత్వశాఖ- రెండు రాష్ట్రాల్లోనూ ఏర్పడింది. కానీ వాటిముందు ప్రత్యేక కార్యక్రమమేమీ లేనందున అవి లాంఛనంగా ఉన్నాయి. ఇప్పుడు మనం మూడు డిమాండ్లతో ఉద్యమించవలసి ఉంది. వీటి సాధనకై ఉద్యమాన్ని ఈ అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవం నుండి సాగిద్దాము.

నిక్కచ్చులు (డిమాండ్లు)

1) ప్రాథమిక విద్యను రెండు రాష్ట్రాలూ తెలుగు/మాతృభాషలో తప్పనిసరి చేయాలి.

2) సమకాలీన అవసరాలకు తగ్గట్లు తెలుగును పెంపొందించుకోవడానికి ప్రత్యేకంగా ఒక తెలుగు ప్రాధికార సంఘాన్ని (డెవలప్‌మెంట్ అథారిటీని) నిపుణులతో నియమించాలి.

3) రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలూ తమ సమగ్ర భాషావిధానాన్ని ప్రకటించాలి.

ఈ మూడు నిక్కచ్చు(డిమాండ్లు)లతో మనం ముందుకు సాగాలి.

2016 ఫిబ్రవరి 21 కార్యక్రమం

రెండు రాష్ట్రాల్లోనూ- ఉద్యమ సంఘాలు, ఉపాధ్యాయ సంఘాలు, రచయితల సంఘాలు ఆ రోజున తమకు వీలైన విధంగా సభలు, ఊరేగింపులు జరిపి జిల్లా కలెక్టర్ గారికి, ఆర్.డి.ఒ.కు పై డిమాండ్లతో వినతిపత్రం ఇవ్వాలి. ఆ సమాచారాన్ని పత్రికలకు, మీడియాకు విడుదల చెయ్యాలి. నేరుగా ముఖ్యమంత్రికీ, ప్రభుత్వ ముఖ్య కార్యదర్శికీ, భాషా మంత్రిత్వశాఖకూ పంపాలి.

ఎవరికి వారే పూనుకొని కార్యక్రమాలను చేపట్టాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

డా॥చుక్కా రామయ్య
గౌరవాధ్యక్షులు
డా॥వి.సింగారావు, ఆం.ప్ర.కన్వీనర్
సెల్ : 93930 15584

డా॥సామల రమేష్‌బాబు అధ్యక్షుడు
98480 16136
తిరువరంగం ప్రభాకర్ తెలంగాణ కన్వీనర్
98483 36848

సంపుటి : 1 సంచిక : 12
అమ్మనుడి
ఫిబ్రవరి 2016

సంపాదకీయం

అమ్మనుడితోనే అభివృద్ధి

ప్రజల భాషలు ప్రవాహాల్లాంటివన్నమాట నిజం. వాటిలో మార్పులు చేర్పులు చోటుచేసుకొంటాయన్నదీ నిజమే. అయితే అదంతా ఆ భాషకు పుష్టిని కలిగించడానికి ఉపయోగపడాలి గాని, దాన్ని పరాయీకరించడానికి కాదు. ప్రజలపై పరభాషల పెత్తనం ఒక ఆధిపత్య లక్షణం. అన్ని ఆధిపత్యాలకు అది రహదారి. నేటి ప్రపంచీకరణ తొలిదెబ్బ ప్రజలు భాషల మీదపడింది. అది జాతి నడుమును విరగ్గొట్టి ఆత్మస్థయిర్యాన్ని పోగొడుతోంది. దీన్ని ఎదుర్కోకుండా ఏ ఇతర రంగాలలో ఆధిపత్యవాదాన్నీ మనం ఎదుర్కోలేం. భాషాస్వాభిమానాన్ని కోల్పోయి, పరభాషల కౌగిలిలో బందీలమైపోయిన తర్వాత– ఇక మన జీవన మూల్యాలన్నింటినీ కోల్పోవడం జరుగుతుంది. దీన్ని నిరోధించడం ఎట్లా అనేదే మనముందున్న ప్రశ్న. ఏ భావజాలానికి చెందిన రాజకీయ పార్టీ అధికారంలో ఉన్నా ఈ కోణాన్ని వదిలివేయకూడదు. స్వాభిమానాన్ని వదిలివేసిన తర్వాత నిజమైన అభివృద్ధి అంటూ ఉండదు. ఏ రంగంలో ప్రతిభతో ఎంత ఎదిగినా, మనది కిందిస్థానమే అవుతుంది.

ప్రపంచంలో 6000కు పైగా వున్న భాషలలో చిన్న చిన్న భాషలనేకం ఉన్నాయి. వాటిలో లిపి లేనివీ వున్నాయి, అతితక్కువ జనవాళి మాత్రమే మాట్లాడేవీ ఉన్నాయి. నాగరకత పెరిగేకొద్దీ, రాజకీయ అవసరాలు పెరిగే కొద్దీ, చిన్నభాషలు ఆ సమాజంలో వున్న పెద్ద భాషలతో కలిసిపోతాయి. కాని రాజ్యవ్యవస్థలు కుదురుకున్న సమాజాల్లో, దేశాల్లో పెద్ద భాషలు అధికార భాషలుగా కుదురుకొని ఎదుగుతాయి. భారతదేశంలో వందలాది భాషలున్నా పురాతన చరిత్ర, సాహితీ సంపద కలిగి వుండి కోట్లాది జనసమూహాల ఊపిరిగా వున్న 24 భాషలు రాజ్యాంగ రక్షణతో ఉన్నాయి. తెలుగు మాతృభాషగా గలవారు 18 కోట్లమంది ఉన్నారు. తెలుగుప్రజలు చారిత్రక, రాజకీయ కారణాల వల్ల చీలికలు పీలికలై వున్నా, కనీసం 9 కోట్లమంది తెలుగు ప్రజలతో రెండు రాష్ట్రాలున్నాయి. ఇవి పూర్తి భాషారాష్ట్రాలుగానే ఏర్పడ్డాయి. అన్ని అవసరాలకు ప్రజల భాష తెలుగును వాడుకొంటేనే అది ఎదుగుతుందనీ, అదే సరియైన ప్రజాస్వామ్య విధానమనే ఇంగితజ్ఞానం పాలకులకు లేకపోవడంవల్ల,ఇతర భాషల పెత్తనం నానాటికీ ఎక్కువయింది. ఇప్పుడు తెలుగు నెత్తిన కూర్చొని శాసించే స్థాయికి ఇంగ్లీషును పెంచుతున్నారు. ప్రాథమిక విద్యనుంచే ఆంగ్లంలో చదువుకోవలసివచ్చినప్పుడు, విద్యార్థి తన అమ్మనుడి తనకు ఉపయోగం లేనిదైనందున దానిని క్రమంగా కోల్పోతాడు. వేలాది ఏండ్ల వారసత్వ విజ్ఞాన సంపదకు దూరమవుతాడు. తన సొంతదనాన్నే కోల్పోతాడు. ఇప్పుడు జరుగుతున్నదిదే.

తెలుగు మన ఊపిరి. దాన్ని తొలగించడమంటే ప్రజల ఉసురు తీయడమే. ఇది భావోద్వేగ సమస్య మాత్రమే కాదు. జాతి చావుబ్రతుకుల సమస్య. సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను, పండుగ పబ్బాలను ప్రభుత్వమే పెద్ద ఎత్తున నిర్వహించటం, సాంప్రదాయిక మతవిశ్వాసాలను పెంచి పోషించడం–ఇదంతా సంస్కృతిని కాపాడడమనీ, అదే భాషారక్షణ అనే భావనను పాలకులు ప్రచారం చేస్తున్నారు. పాలకులతోపాటు వారికి వత్తాసు పలుకుతున్న నేతలు, కొందరు రచయితలు భాషకు చేస్తున్న ద్రోహం అంతా ఇంతా కాదు. విద్య, పాలనా రంగాల్లో మటుమాయమైన తర్వాత, బ్రతుకుతెరువుకూ, వికాసానికీ తెలుగు సాధనం కాదని తేలిన తర్వాత–ఇక మిగిలేదేమిటి?

మన నేతలు ఇప్పుడు 'అభివృద్ధి' అనే మంత్రాన్ని జపిస్తున్నారు. వారిని ఎన్నికల్లో గెలిపించడమే కాదు, ఆర్థిక ప్రయోజనాలను కూడా ఈ నినాదం సమకూర్చిపెడుతోంది. ఆ అభివృద్ధిని సాధించటానికి ఇంగ్లీషుభాషే శరణ్యమని వారి నమ్మకం. అందువల్లనే ఇంగ్లీషుకూ దానితో కలిసి వస్తున్న పాశ్చాత్య సంస్కృతికీ తలుపులు బార్లా తెరిచారు.

సంపాదకీయం

ప్రపంచీకరణ వల్ల వ్యాపారం, మార్కెటింగ్, ఉత్పత్తి రంగాలను బహుళజాతి సంస్థలు ఆక్రమించడంతో ఈ భాషా సాంస్కృతిక దాడి బలంగా వ్యాప్తి చెందుతోంది. ఇంతకూ వారు చెప్పే ఆ అభివృద్ధి అంటే ఏమిటి? దేశంలో కేవలం అయిదారుగురు చేతుల్లోనే దాదాపు 5 లక్షల కోట్ల సంపద ఉండటం, ధనికులకు పేదలకు మధ్య దూరం నానాటికీ పెరిగిపోతుండడం అభివృద్ధికి నిదర్శనమెట్లా అవుతుంది? ప్రజలు తమ మౌలిక భాషా సంస్కృతులకు తిలోదకాలిచ్చి, ప్రపంచ ఆధిపత్య శక్తులకు లొంగి, వారికి ఊడిగం చెయ్యడాన్ని అభివృద్ధి అంటామా? జాతులు స్వంత వ్యక్తీకరణ స్వేచ్ఛను, వారసత్వాన్ని కోల్పోవడమంటే ఆధిపత్య వాదులకు లొంగిపోవడమే కాదా!? ఇంతకాలం మన దేశీయ ఆధిపత్యవాదులు కులాన్ని మతాన్ని అడ్డుపెట్టుకొని చేసిన పెత్తనాన్ని సహించినట్లే ఇప్పుడు పెచ్చుమీరిపోతున్న భాషా సాంస్కృతిక ఆధిపత్య వాదానికి తలొగ్గవలసిందేనా? ఏ స్థాయిలోనైనా, ఏ దశలోనైనా ఆధిపత్యవాదుల నెదుర్కోకుండా మానవ సమూహాలు నిలద్రొక్కుకోగలవా? వికసించగలవా?

కావలసిన వైజ్ఞానిక సహకారాన్ని ఇచ్చిపుచ్చుకుంటూ ఎదగడమా–లేక, అన్నిటికీ మోరలెత్తుకొని, చేతులు చాపి 'భిక్షాందేహి' అనడమా? పురోగతికి దారి ఏది?

కేవలం రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్నో కేంద్రప్రభుత్వాన్నో కాదు; మొత్తం మన రాజకీయ పాలనా వ్యవస్థను, రాజకీయ పార్టీలను, నేతలను అన్నిటిని, అందరిని దృష్టిలో పెట్టుకొనే ఈ మేధోమథనాన్ని మీ ముందుకు తెస్తున్నాం. స్వదేశీ, స్వావలంబన, అధికార వికేంద్రీకరణ ఆశయాలుగా ఎదిగి, పాలనలో కొచ్చిన పార్టీలు– అందుకు పూర్తి విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తుంటే, ప్రతిపక్ష పార్టీలు తమ సిద్ధాంతాలకు, జాతి ప్రయోజనాలకు తిలోదకాలిచ్చి, అధికారపక్షాన్ని కూలదోయడమే అజెండాగా పనిచేయడం జరుగుతున్నది. అభివృద్ధి పేరుతో రాజ్యాధికారాన్ని పొందిన మన నాయకులు ప్రజల స్వాభిమానాన్ని పెరగకుండా చేసేందుకే భాషా సంస్కృతులను మొదలంటా కూల్చివేయడానికి శ్రమిస్తున్నారు.

అభివృద్ధి అంటే జాతి ఆత్మవిస్మృతి కాదు. అభివృద్ధి అంటే–తమ జాతి విలువల్ని కాపాడుకుంటూ తమదైన శైలిలో ఎదుగుతూనే ప్రపంచ విజ్ఞానపుటంచులను అందుకోవడానికి అన్ని రంగాల్లో పోటాపోటీగా నిలబడగలిగే స్థాయిని సముపార్జించుకోవడం. అభివృద్ధి అంటే– బీదరికాన్ని సమూలంగా నిర్మూలించి, ప్రజలందరికీ విద్యను, విజ్ఞానాన్ని, సుఖమైన జీవనాన్ని అందుబాటులోకి తేవడం. అందరికీ సమన్యాయాన్ని, సామాజిక భద్రతను, గౌరవాన్ని కలిగించడం. శాస్త్ర సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని వారి భాషలోనే వారికందించి, వారిని అభివృద్ధి కృషిలో భాగస్వాముల్ని చేయడం. ఇదీ నిజమైన అభివృద్ధి.

ఈ 21న మళ్ళీ అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవాన్ని జరుపుకోబోతున్నాము. 16 ఏళ్ళ క్రితం ఐక్యరాజ్యసమితి విద్యాసాంస్కృతిక విభాగం 'యునెస్కో' ఎన్నో సర్వేలు, చర్చలు జరిపిన తర్వాత, ఫిబ్రవరి 21ని అన్ని భాషల వారూ అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవంగా జరుపుకోవాలని పిలుపు ఇస్తూ, ప్రతి ఏడూ మాతృభాషల రక్షణకై చేపట్టవలసిన కార్యక్రమాలను గురించిన అంశాలతో సందేశాన్నిస్తున్నది. 1952లో ఢాకాలో తమ మాతృభాష కోసం ఉద్యమిస్తున్న విద్యార్థుల బలిదానం ఫిబ్రవరి 21నే జరిగింది. కనుక యునెస్కో ఆ తేదీని మాతృభాషల పరిరక్షణకు ఒక ఉద్యమ సంకేతదినంగా ప్రకటించింది.

తెలుగు భాషోద్యమానికి సంబంధించి 2003 ఫిబ్రవరి 21నే మన కార్యాచరణతో మొదలైంది. దాన్ని ఇంకా ముందుకు తీసుకుపోవాలి. మన ప్రభుత్వం తప్పుడు విధానాల వల్ల మన మేధావుల పట్టనితనం వల్ల ఇప్పుడు మన భాష ప్రమాదపుటంచులకు చేరుతున్నది. మన ఊపిరైన అమ్మనుడి తెలుగును రక్షించుకోవడానికి ఈ సందర్భంలో మళ్ళీ మనం పునరంకితులం కావాలి. 'అమ్మనుడి తోనే అభివృద్ధి' అని మనం నినదించాలి.

1-2-2016

సామల రమేష్ బాబు

-కొయిషిరో మత్సూరా

అంతర్జాతీయ మాతృభాషాదినోత్సవం సందర్భంగా

యునెస్కో డైరెక్టర్ జనరల్ నుండి వెలువడిన సందేశాలు

అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవం (ఫిబ్రవరి 21) సందర్భంగా ప్రతి ఏటా 'యునెస్కో' డైరెక్టర్ జనరల్ ఒక సందేశాన్ని విడుదల చేస్తారు. తొలి అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవాన్ని 'యునెస్కో' కచేరిలో 2000 సం.ఫిబ్రవరి 21న జరపడంతో ఇది మొదలైంది.

ఈ సంచికలో 2000, 2001, 2002, 2004 సంవత్సరాల్లో యునెస్కో డైరెక్టర్ జనరల్ సందేశాలను ప్రచురిస్తున్నాం. తక్కిన వాటిని కూడా తర్వాతి సంచికల్లో ఇస్తాము. ప్రతి ఏడూ ఒక ప్రత్యేకమైన అంశంపై వెలుగు ప్రసరింపజేస్తున్న ఈ సందేశాల వల్ల మాతృభాషల్ని కాపాడుకోవడం, అభివృద్ధి చేసుకోవడంపై ఎన్నో కోణాల నుంచి విస్తారమైన సమాచారం మనకందుతుంది. విద్యాసంస్థలు, పరిశోధకులు, భాషోద్యమకారులు వీటిని గమనించాలని కోరుతున్నాం. -సం.

తొలి సందేశం 21 ఫిబ్రవరి 2000

అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవం నేడు మొట్టమొదటి సారిగా యునెస్కో ప్రధాన కచేరిలో ఇవాళ జరుపుకుంటున్నాం. నవంబర్ 1999లో యునెస్కో సాధారణ సదస్సులో ప్రస్తావించబడిన మాతృభాష-మాతృభాషా దినోత్సవం చర్చాంశాలు, ఆపై యునెస్కో విడుదల చేసిన విధానం ఆధారంగా ఇవాళ ఈ పర్వదినం మొద లయింది.

మాతృభాషలకు ఒక రోజును అంకితమివ్వడం ద్వారా యునెస్కో సభ్య దేశాలు భాషలను మనిషి యొక్క సాంస్కృతిక వారసత్వాల్లో ఒక ముఖ్యమైన భాగమే కాక సమస్త మానవ కల్పనకూ, వైవిధ్యానికి చిహ్నామని భావించి గుర్తిస్తున్నాయని చెప్పడానికి ఎంతో సంతోషంగా వుంది. దాదాపు ఆరు వేల భాషలను ఇవాళ మనం మాట్లాడుతున్నాం. ఇవి మానవుడు తన పరిసరాలతో, తోటి మనుషులతో మాట్లాడు కునేందుకు రూపొందించుకున్న అద్భుతమైన పనిముట్లు, ఆయా భాష లను సంస్కృతికి అద్దం పట్టి సాంస్కృతిక సంపదను పదిలపరచడం జరుగుతుంది. ఏ సమాజంలో ఈ భాషలు ప్రాణం పోసుకున్నాయో, ఏ సమాజపు చరిత్ర పుటలను తమ అక్షరాలతో తయారు చేశాయో, ఆ సమాజం యొక్క ప్రతిబింబాలుగా నిలుస్తున్నాయి ఈ భాషలు. సమాజాలు ఏనాడూ ఒక దానిని విడిచి మరొకటి విడిగా అస్తిత్వంలో లేనే లేవు.అలానే భాషలు కూడా పలు సమాజాల మధ్య ఆడుతూ పాడుతూ పెరిగాయి. అన్ని భాషలూ ఆ విధంగా సంకర భాషలే.

చిన్నప్పటి నుండి పలు భాషలలో విద్యనభ్యసించడం ద్వారా, బహుభాషా విద్యావిధానం ద్వారా సాంస్కృతిక బహుళత్వాన్ని కాపాడ వచ్చు. అంతర్జాతీయ సమభావన, సహనం, ఒకరినొకరు గౌరవించు కోవడం లాంటి భావాలు, అలాంటి స్థితిగతులు ఏర్పడతాయి. భాష అనేది మనిషి రూపొందించుకున్న సంపదలలో అతి విలువైనది, అలాగే అతి సున్నితమైనది కూడా. మన సంస్కృతి- సంప్రదాయాలను, విజ్ఞానాన్ని రూపొందించి, భద్రపరిచి, పంచే అవసరాలకు మాతృ భాషను మించిన సాధనం లేదు. అదే సమయంలో **పరభాషా వ్యామోహం ద్వారా, మాతృభాష అస్తిత్వానికే** గొడ్డలిపెట్టు పెడు తున్నాము. భాష ఎంత సున్నితమైనదంటే **ఒక రెండు తరాలు భాషను వాడకుంటే, భాషకు మనుగడే ఉండదు.**

రెండవ సందేశం -21 ఫిబ్రవరి 2001

మన అమ్మనుడి మనం నేర్చుకునే భాష మన లోలోపలి ఆలోచన లకి పుట్టినిల్లు. మనం దేశ దేశాలు ప్రయాణించి ఉండవచ్చు. ఆఖరుకి పరదేశంలో మన స్థిరనివాసం ఏర్పరుచుకుని ఉండవచ్చు గాక. వేరే భాషలను ఈ సందర్భంగా నేర్చుకుని, ఆ భాషలపై పూర్తి పట్టును సాధించి ఉండవచ్చు గాక. కానీ మన జీవితాంతం మనం మొట్ట మొదటిసారిగా మన చుట్టూ ఉన్న లోకాన్ని చూస్తూ నేర్చుకున్న మాతృ భాషలోని పదాలే లోకాన్ని మరింత చక్కగా అర్థం చేసుకోవటానికి దోహదపడతాయి.

మనం మాతృభాషా దినోత్సవాన్ని రెండవసారి జరుపుకుం టున్నాం. మానవత్వం ఇన్నేళ్ళుగా అభివృద్ధి పరుచుకున్న భాషాభావా వేశాన్ని గుర్తు చేసుకుని గౌరవించుకునే తరుణం ఇది. రమారమి ఆరువేల ఏడు వందల భాషలలో భూ ఉపరితలంపై మనం ఒకరి నొకరం మాట్లాడుకుని మన భావాలను పంచుకునేందుకు వాడు కుంటున్నాం. ఒక్కో భాష ప్రత్యేకమైనది. మొత్తం ప్రపంచం ఆయా భాషలలో రూపుదిద్దుకొని ఎన్ని భాషలున్నాయో, అన్ని ప్రపంచాలను మనకు కనపడేలా చేస్తున్నది. రకరకాల శబ్దాలు, భావాలు, కూడికలు, చిహ్నాలు, కాలం-గమనం గురించి తెలిపే పదాలు ఎన్నో, ఎన్నెన్నో.

ఖచ్చితంగా, కొన్ని భాషలు, దైవ సందేశాన్ని తెలిపే మాధ్యమంగా ఐతేనేం, ప్రభుత్వ భాషగా ఐతేనేం మన సమాజంలో ఇతర భాషలకు మించి గౌరవాన్ని, పెద్ద స్థానాన్ని పొందాయి. మరికొన్ని భాషలు భౌగోళిక హద్దులు దాటి మానవ సంభాషణలకి అనువైనవిగా చెలా మణి పొందుతూ, ఇతర భాషలను కింది స్థాయికి దించుతున్నాయి. అయితే ప్రతి ఒక్క భాష-తన సొంత సంప్రదాయాలను, తర్కాలను, భాషను మాట్లాడే వ్యక్తుల కాల్పనికతను రంగరించుకుని మానవ జీవితానికి సమానంగా హక్కును పొందింది. సాటి మనిషి ప్రాణం ఎంత విలువైనదో, ఎంత ప్రత్యేకత కలిగినదో, అదే విధంగా ప్రతి భాష కూడా అంతే విలువైనది. మన భాషల వైవిధ్యాన్ని ఒక పటంపై

ఒక్కో భాషకీ ఒక్కో రంగు చొప్పున చూపిస్తే, మానవాళి తన కోసం సృష్టించుకున్న వేవేల హరివిల్లులు గోచరిస్తాయి. పుస్తకాలు, గ్రంథాలు ఉన్న భాషలు బలమైనవి. అవి లేని భాషలు బలహీనమైనవి, అంత రించడానికి దగ్గరగా ఉన్నాయి.

భాషలు సమాజంలోకి మరింత లోతుగా చొచ్చుకుపోవడానికి 'అర్థం కాకపోవటమనే' విషబీజాలు అడ్డంకిగా ఉన్నాయి. అయితే అర్థం కాకపోవటం వలన, మరింత సులువైన పదాల సృష్టి. ఆ వైపుగా ఆలోచనలు అడుగువేయటం మొదలుపెడితే, భాషలు మరింత సమృద్ధమవుతాయి. ఇలా జరగటానికి మనిషి ఆలోచించటం మొదలు పెట్టాలి, **ఆ ఆలోచనల ద్వారా చేసే ప్రతి పనికీ, ప్రతి అడుగుకూ భాషను జోడించాలి.** అందుకు ప్రశాంతంగా నిర్మల మనస్కులై భాష గురించి ఆలోచించాలి.

ఇతర భాషలను నేర్చుకోవడాన్ని (అంతకన్నా ముందు స్వభాషలో పట్టు సాధించడం) ప్రోత్సహించడం, అనువాదాలను అభివృద్ధి పరచడం, చర్చల ద్వారా ఒకరికొకరికి పడని భాషా సమూహాల మధ్య (మరియు ఒకే భాష మాట్లాడే వివిధ సమూహాల మధ్య) సారూ ప్యతలను పెంచడం-శాంతి వైపుకు పయనించడంలో తొలి అడుగులు. అలాంటి చర్చలు జరిగే సమయంలో కనీసం రెండు గొంతులు విని పించాలి. అంటే రెండు భాషలు తప్పనిసరిగా వాడబడాలి. అంతకన్నా మెరుగైన పద్ధతి-**భాషల సారూప్యతలను గుర్తించి వ్యత్యాసాలను గౌరవించి, వివిధ భాషల అస్తిత్వాన్ని తెలియపరచడం, ఈ భాషలలో ఉన్న ఎన్నో విలువైన పదనిధులను పంచుకోవడం, భాషల వ్యత్యా సాలను మానవ ఆలోచనలలో గల వైవిధ్యానికి ప్రతీకగా గుర్తించడం; ఇవన్నీ చేయడం ద్వారా మానవత్వం పరివర్తన సాధించి, జీవితాన్ని-మనసును మరింత తేజోమయం చేసుకోవచ్చు.**

మూడవ సందేశం -21 ఫిబ్రవరి 2002

స్పానిష్ మాటొకటుంది-హాబ్లాదో, సీఎంతెయిందె ల హెం తె- అర్థం- 'మాట్లాడ్డం ద్వారా మనుషులు ఒకరినొకరు అర్థం చేసు కుంటారు" అని. మన రోజువారీ జీవితాలలో భాషను ఏదో మన జీవితంలో వచ్చిపోయే మనుషుల్లా, వస్తువుల్లా పరిగణించి, ఇవ్వాల్సినంత ప్రాధాన్యత ఇవ్వము. భాష మన జీవితాలలోకి ఎంత పెనవేసుకుపోయిందంటే, భాషకున్న మౌలిక పనితనం-ఒక సంభా షణా పనిముట్టుగా, ఎదుటివారి భావాలను అర్థం చేసుకునే సాధనంగా పని చేయడం మానేసి, వేరే ఏదో భాష చేత చేయిస్తున్నాం. ఎదుటివాడు మాట్లాడలేని విధంగా మాట్లాడ్డం, ఎదుటివాడికి అర్థం కాని విధంగా పదప్రయోగం చేయడం- పెద్ద పెద్ద భాషలకు మనం తొడిగించిన కిరీటాలు, కవచాలూను. ప్రపంచంలో మాట్లాడబడే అన్ని భాషలలోకి మన భావప్రకటనను చేయడానికి, వేరొకరు చెప్పింది సరిసూటిగా అర్థం చేసుకోవడానికి ఒక ప్రత్యేక భాష ఉంది. ఈ భాషను మనం తొలిసారిగా మన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచాన్ని గుర్తిస్తూ నేర్చుకున్నాం. మనకంటూ ఒక లోకం ఈ భాషలో ఎన్నటికీ పదిలంగా తయారు చేసుకున్నాం.మన అమ్మానాన్నలు, స్నేహితులు, ఆత్మీయులు, బడి అన్నిచోట్లా ఈ భాష ద్వారానే వేరే భాషలకు వంతెనలు కట్టుకున్నాం. అదే మన మాతృభాష, ఇదే మన చిన్ననాటి భాష, మన కుటుంబ అనురాగాల భాష, తొలిసారిగా సమాజమనే యుద్ధరంగంలోకి అడుగుపెట్టినపుడు మన వద్ద ఉన్న ఒకే ఒక్క బ్రహ్మాస్త్రం ఈ మాతృ భాష. మూడోసారి అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవాన్ని జరుపు కుంటున్నాం. రెండేళ్ళ క్రితం మొదటిసారి జరుపుకున్నాం. ఈ ఆచరణ ద్వారా ప్రపంచ భాషల వైవిధ్యాన్ని, వేరు వేరు సాంప్రదాయాల మధ్య వారధిగా అవి పోషిస్తున్న పాత్రను, వాటి సృష్టి-అభివృద్ధిలలో గల మానవకృషిని గౌరవిస్తున్నాం. మనం ఇవాళ ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆరువేల పైబడి భాషలలో మాట్లాడుకుంటున్నాం. ప్రతి భాషకు తనదైన ధ్వనులు, అర్థాలు, వ్యాకరణం ఉన్నాయి. కొన్ని భాషలు ఎక్కువ భౌగోళికంగా వ్యాప్తి చెంది ఉంటే, మరికొన్ని భాషలు ఎక్కువమంది మాతృభాషీయులను కలిగి ఉన్నాయి. కొన్ని భాషలకు లిపి ఉంది, కొన్ని భాషలస్సలు వ్రాయబడవు. వివిధ సంప్రదాయాలకు అద్దం పడుతూ ఆయా భాషలలో వ్రాసే విధానాలు, సైగలు, కవళికలు ఉన్నాయి. ఇన్ని వైవిధ్యాలున్నప్పటికీ పెద్దంతరం చిన్నంతరం అని భాషలను గుర్తించకుండా, **అంతర్జాతీయ మాతృభాషా దినోత్సవం సందర్భంగా మనం అన్ని భాషలకు సమాన గుర్తింపును ఇస్తున్నాం. ఎందుకంటే ప్రతి ఒక్క భాష మానవత్వానికి ప్రతీక, మనం గర్వించి దగ్గర చేసుకోవాల్సిన నిధి.**

ఈనాడు, మరే ఇతర రోజుకూ తీసిపోకుండా, ఇతరుల మాతృ భాషా సంస్కృతులను గుర్తిద్దాం, మన భాషా సంస్కృతులకు సమాన హోదాలో చూద్దాం. ఎవరికి వారు వారి మాతృభాషను గౌరవించినట్టే అందరం అన్ని భాషలను గౌరవిద్దాం. ఎందుకంటే ఈ భాషలే మన అస్తిత్వానికి ఒక 'అక్షర' రూపం.

నాలుగవ సందేశం -21 ఫిబ్రవరి 2003

ఈ సంవత్సరం మనం మాతృభాషా దినోత్సవాన్ని నాలుగవసారి జరుపుకుంటున్నాం. ఈ వేడుకను జరుపుకోవటంలో గల మన లక్ష్యం మాతృభాషని ప్రోత్సహించి, అభివృద్ధి పరిచి, బోధనా మాధ్యమంగా వాడేవిధంగా తీసుకోవాల్సిన అన్ని చర్యలను కార్యరూపం దాల్చేలా చేయడం.

మాతృభాష గురించి ఇంత ప్రచారం ఎందుకు? ఎందుకంటే భాష **అనేది మానవాళి యొక్క కాల్పనికతను, అందులో గల వైవిధ్యాన్ని చూపగలిగే ఒకే ఒక్క సాధనం. భాష మనం మాట్లాడుకునేందుకు గల ఒకే ఒక్క మార్గం. మనం అర్థం చేసుకునే మాధ్యమం, మనం అర్థం చేసుకున్న విషయాల గురించి ఆలోచించే వాహిక. మనం ప్రపంచాన్ని చూసే కిటికి ఈ భాష, మన గతానికి, ఇప్పటికీ, భవిష్య త్తుకీ మధ్య గల లంకెలను కలిపేది భాష, ప్రతి భాష కూడా తనతో పాటు తన అభివృద్ధి జరిగిన కాలాన్ని, తిరిగిన దేశాలను, కలిసిన వివిధ జాతుల ప్రజల శబ్దాలను తనలో నిక్షిప్తం చేసుకుంటుంది. ప్రతి భాషకు ఈ విధంగా ఎంతో గొప్ప చరిత్ర ఉంది.**

మాతృభాష ప్రతి వ్యక్తి జీవితంలో ఒక ప్రత్యేకత కలిగి ఉంది. మనిషి పుట్టినప్పటి నుండి అతని లోకాన్ని అతనికి అర్థమయ్యేలా చూపిస్తుంది. ఆ రూపు మనిషి జీవితాంతం మరిచిపోడు. కానీ అదే వ్యక్తి మరెన్నో భాషలను నేర్చుకుంటాడు, మర్చిపోతాడు కూడా. ఇతర భాషలను నేర్చుకోవడమంటే, ఇతరులు లోకాన్ని చూసే దృక్కోణంలో

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Ammanudi+February+2016

* * *